

12. 8. 2004

Veďte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Diskuse nad návrhem směrnice o volném pohybu služeb

V současných dnech se v Evropském parlamentu vedou žhavé diskuse nad tzv. Bolkesteinovým návrhem směrnice o volném pohybu služeb, která by měla přinést skutečné naplnění svobody volného pohybu služeb jako jedné ze základních svobod vnitřního trhu EU. S ohledem na důležitost této problematiky zamýšlí nově vytvořený Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele otevřít na konci srpna na toto téma veřejnou diskusi.

V současných dnech se v Evropském parlamentu vedou žhavé diskuse nad tzv. Bolkesteinovým návrhem směrnice o volném pohybu služeb, která by měla přinést skutečné naplnění svobody volného pohybu služeb jako jedné ze základních svobod vnitřního trhu EU. S ohledem na důležitost této problematiky zamýšlí nově vytvořený Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele otevřít na konci srpna na toto téma veřejnou diskusi. Pochybnosti nad návrhem směrnice o volném pohybu služeb zaznívají nejen od poslanců Evropského parlamentu, ale rovněž ze strany orgánů členských států a profesních organizací. Základní otázky, na něž se výtky vztahují, se týkají tzv. principu domovského státu a rozsahu věcné působnosti směrnice.

Návrh směrnice o volném pohybu služeb byl přijat Evropskou komisí 13. ledna 2004 a již u svého zrodu rozdělil členské státy na dva tábory. Mezi nejvýraznější příznivce tohoto návrhu patří zejména Lucembursko, Švédsko, Dánsko, Rakousko a Irsko, které přijetí směrnice považují za nezbytný krok k dosažení skutečné svobody při poskytování služeb v rámci vnitřního trhu EU. Na druhou stranu Francie, Německo, Portugalsko a Belgie navrhuji vzhledem k předpokládanému významu a dosahu směrnice obezřetnější přístup k její přípravě.

Princip domovského státu v podstatě znamená, že ten, kdo poskytuje legálně služby na území jednoho členského státu, je smí poskytovat i na území ostatních členských států. Tento princip se výborně osvědčil u volného pohybu zboží. Podle některých států ovšem uplatňování tohoto principu v oblasti služeb představuje reálné riziko snížení kvality poskytování služeb a ohrožení veřejného zdraví.

Dle odhadů by se směrnice v podobě, v jaké je navrhována, dotkla asi 50 % veškerého intrakomunitárního obchodu a měla by pokrýt všechny typy služeb s výjimkou služeb poskytovaných zdarma veřejnou správou. Návrh zahrnuje např. distribuční prodej, turistiku, IT, propagaci, pracovní agentury, stavebnictví, zábavní průmysl atd. Rovněž se ovšem vztahuje i na regulované oblasti jako jsou zdravotnické služby, právní či daňové poradenství s tím, že speciální sektorová úprava pro určité specifické služby bude mít i nadále přednost. Návrh směrnice počítá se službami poskytovanými osobně, na dálku nebo prostřednictvím internetu. Plánovaná veřejná diskuse by se

měla dotknout zejména otázky vymezení služeb veřejného charakteru, na které se směrnice nebude vztahovat. Námětem diskuse pravděpodobně budou i návrhy některých členských států, aby součástí směrnice byla i příloha obsahující seznam služeb podléhajících navrhované úpravě.

Evropská komise ve snaze zažehnat předčasný negativní přístup k návrhu směrnice zaslala na konci července Radě EU sdělení, ve kterém objasňuje pojetí širokého záběru směrnice se zdůrazněním nefunkčnosti vytvoření jakéhokoli seznamu služeb krytých směrnicí s poukazem na to, že sektor služeb se neustále vyvíjí. Evropská komise dále zdůrazňuje, že v návrhu směrnice vycházela z definice služby přijaté v judikatuře Evropského soudního dvora, podle které se za službu považuje činnost, jež má ekonomický charakter. Tuto podmínku mohou ovšem splňovat i činnosti náboženských organizací či neprofesionálních sportovních asociací. Na řadě příkladů dále Evropská komise ilustruje pojetí veřejných služeb, které nebudou směrnicí podrobeny.

Zda se Evropské komisi podaří Radu EU a Evropský parlament, jež oba musí ve spolurozhodovací proceduře návrh směrnice schválit, přesvědčit, by mělo naznačit veřejné projednání, které je plánováno na konec srpna. Přijetí směrnice by znamenalo obrovský krok v odstraňování bariér v poskytování služeb na vnitřním trhu, což by mělo v důsledku vést ke zvýšení konkurenceschopnosti a celkovému ekonomickému rozvoji v rámci EU.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Posouzení shody dle AI Act - zkušenosti z praxe](#)
- [Začínají soudy zohledňovat náklady podnikatelů při plnění právních povinností v oblasti e-commerce?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 35: Ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a s.r.o.](#)
- [Holdingové struktury a odpovědnost mateřské společnosti](#)
- [Pokuta 32 mil. EUR pro Dacia/Renault - evropské soutěžní úřady tvrdě došlapují na no-poaching. Měla by Vaše společnost být na pozoru?](#)
- [Právo společníka na informace v s. r. o.: silný nástroj kontroly, ale ne bez hranic](#)
- [Kupní smlouva k nemovité věci bez určení kupní ceny: Nejvyšší soud koriguje katastrální praxi](#)
- [Společnost s podíly 50:50 - právní rizika patových situací a jejich smluvní řešení](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 34: Jednání za společnost - prokura](#)
- [Jak nastavit smlouvy s dodavateli podle nové právní úpravy kybernetické bezpečnosti?](#)
- [Jak soutěžní právo reaguje na pohlcování startupů technologickými giganty aneb fenomén vražedných akvizic](#)